

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

ΠΑΒ	2733
12 ΦΕΒ. 2013	

- **Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων**

Θέμα: «Αποτροπή απώλειας α' κατοικίας βάσει αγωγών»

Σχετικά με την από 24-1-2013 ανοικτή επιστολή της κ. Ευγενίας Κουτσουλιέρη η οποία αναφέρεται στην απώλεια πρώτης κατοικίας με την μέθοδο ευδοκίμησης Αγωγών.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Fwd:

1 μήνυμα

Νίκος Νικολόπουλος <ninikolopoulos@gmail.com>

24 Ιανουαρίου 2013 - 7:21 μ.μ.

----- Forwarded message -----

From: **Ευγενία Κουτσουλιέρη** <eugkoutsoulieri@yahoo.gr>

Date: 2013/1/24

Subject:

To: ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ <ninikolopoulos@gmail.com>

--

Νίκος Ι. Νικολόπουλος*Βουλευτής Αχαΐας*<http://nikosnikolopoulos.gr/>

Follow @NikNikolopoulos on Twitter

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ (αποτροπή απώλειας ά κατοικίας, βάσει αγωγών).doc

38K

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ευγενίας Γ. Κουτσουλιέρη

-Συγγραφέως-Αρθρογράφου

Τηλ. 6945307515, 2107711595

ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ στους:

- κ. Πρόεδρο του Ελληνικού Κοινοβουλίου
- κ. Πρόεδρο της Κυβερνήσεως
- κ. Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
- Αρχηγούς Κομμάτων Συμπολίτευσης
- Αρχηγούς Κομμάτων Αντιπολίτευσης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΕΙΤΑΙ στους:

- Μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου
- Πρόεδρο ΔΣΑ
- Πρόεδρο ΑΔΕΔΥ
- Πρόεδρο ΓΕΣΕΕ
- Ένωση για την ποιότητα Ζωής (ΕΚΠΟΙΖΩ)
- Πανελλήνια Ομοσπ.ιδιοκτητών ακινήτων (ΠΟΜΙΔΑ)
- Ηλεκτρονικό-διαδικτυακό τύπο

Απώλεια πρώτης κατοικίας, με την μέθοδο ευδοκίμησης Αγωγών

Δεν είναι μόνο οι Τράπεζες, που μέσω τόκων, επιτοκίων, παντοκίων των «ψιλών γραμμάτων» των συμβάσεων, κλπ, που κανείς δεν ήλεγξε ποτέ, και κανείς δεν είναι διατεθειμένος να ελέγξει, διεκδικούν την α' κατοικία Πολιτών, που αδυνατούν να ανταποκριθούν, λόγω οικονομικής αδυναμίας.

Τα 20 τελευταία χρόνια, της προοδευτικά ανωρθούμενης διαπλοκής, που τροφοδοτεί και παγιώνει την διαφθορά (κατάσταση επισημανθείσα από άπαντες), επικράτησε μία νέα μεθόδευση, προσοδοφόρα για τους έχοντες και κατέχοντες και καταλυτική στην αποθάρρυνση των Πολιτών, να διεκδικούν το δίκιο τους (που ίσως για κάποιους να αποτελεί και το ζητούμενο).

Πρόκειται για την μέθοδο της απώλειας της πρώτης κατοικίας, μέσω του διατακτικού Αγωγών, που υποβάλλονται συνήθως από άτομα που διαθέτουν οικονομική επιφάνεια ή επαγγελματική ιδιότητα και «τίτλους» εκ προοιμίου αξιοπιστίας, που αποτελούν ικανές συνθήκες, εκ των προτέρων ευδοκίμησης των Αγωγών τους.

Παρά το γεγονός ότι κατά το Σύνταγμα είμαστε όλοι ίσοι, παρά το γεγονός ότι η Πολιτεία οφείλει να προστατεύει την κατοικία των Πολιτών, εν τούτοις η ισότητα καταλύεται και η προστασία των δικαιωμάτων αδρανεί, εξαρτώμενα αποκλειστικά από τις ιδιότητες των διαδίκων, που προκαθορίζουν και το αποτέλεσμα της δίκης. Με την ισχύουσα δε αυτή τακτική, η Πολιτεία μέσω των θεσμών της, μας καθιστά σαφές, ότι προστατεύει τους Πολίτες, ΜΟΝΟ όταν σιωπούν, αποδεχόμενοι ως μοίρα, την καταπάτηση των δικαιωμάτων τους, απ' αυτούς που τους έχει αναγνωρισθεί, εξ αρχής και εις το διηνεκές, το δικαίωμα να το πράττουν, ευνοούμενοι από έωλες δικαστικές αποφάσεις.

Και προφανώς είναι έωλες οι δικαστικές αποφάσεις, όταν π.χ. στον διάδικο α' κατηγορίας Πολιτών, αναγνωρίζεται η πεποίθηση αληθείας, ποκειμένου να απαλλαγεί με διατάξεις, πεποίθηση που δεν αναγνωρίζεται στον διάδικο τελευταίας κατηγορίας, ποκειμένου να ασκηθεί δίωξη σε βάρος του, ή όταν ο διάδικος α' κατηγορίας μπορεί να υβρίζει και να συκοφαντεί και να εκλαμβάνεται αυτό ότι βρίσκεται στα πλαίσια της ευημερείας, και ότι μέσω αυτού εξασφαλίζει δικαίωμα, ενώ στον Πολίτη τελευταίας κατηγορίας, θεωρείται συκοφαντία του

«θεοποιουμένου» από την Δικαιοσύνη διαδίκου, κάθε τι που επικαλείται, ακόμα και με αποδεικτικά στοιχεία.

Επειδή το Σύνταγμα της Ελλάδος εξακολουθεί να θεωρεί τους Πολίτες ίσους απέναντι στο Νόμο και να έχει υπό την προστασία του την ιδιοκτησία των Πολιτών, την οποία ουδείς Πολίτης μπορεί να στερηθεί *«παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια που έχει αποδειχθεί με τον προσήκοντα τρόπο»* και επειδή προφανώς οι απαιτήσεις των εχόντων και κατεχόντων, μέσω των Αγωγών τους, δεν εκφράζουν *«δημόσια ωφέλεια»*, αλλά αντιθέτως ο πλειστηριασμός της πρώτης κατοικίας Πολιτών, βάσει της ευδοκίμησης Αγωγών, αντιστρατεύεται το γράμμα και το πνεύμα του Συντάγματος, και συγκρούεται και με το αρ. 21 μέσω του οποίου τελούν υπό την προστασία του Κράτους η οικογένεια και το παιδί (και δεν αποτελεί βεβαίως προστασία του παιδιού, εάν μέσω πλειστηριασμού του σπιτιού του, πεταχθεί στο δρόμο), θα πρέπει να ΑΠΑΓΟΡΕΥΘΕΙ δια νόμου, ο πλειστηριασμός της α' κατοικίας ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ, σε υλοποίηση διατακτικού Αγωγών και η όποια αποζημίωση επιδικάζεται να αποδίδεται μετά από διαδικασία επιμερισμού της σε δόσεις, ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του ωφειλέτη. Είναι προφανές ότι διακρίνεται από ανισότητα η ζημία του ωφειλέτη εάν χάσει το σπίτι του, από την ζημία του ενάγοντα, η οποία ουσία δεν υφίσταται, πολλώ μάλλον εάν η Αγωγή του ευδοκίμησε λόγω «ειδικών συνθηκών» εύνοιας, και στην περίπτωση αυτή «κάνει την πλάκα του» και «δείχνει τη δύναμή του» και την παντοδυναμία των προστατών του.

Θα πρέπει επίσης, δια νόμου, να απαγορευθεί ο πλειστηριασμός κατοικίας Πολιτών, εάν η Αγωγή που επιφέρει τον πλειστηριασμό, έχει υποβληθεί από άτομα που σχετίζονται επαγγελματικά ή άλλως πως, με τον χώρο απονομής της Δικαιοσύνης, με δυνατότητα επηρεασμού της, όπως είναι οι Πολιτικοί, οι λειτουργοί της Δικαιοσύνης και οι Δικηγόροι. Τα άτομα που διατείνονται ότι τελούν λειτούργημα, δεν μπορεί να ενάγουν τους Πολίτες, πολλώ μάλλον όταν συνδέονται επαγγελματικά με τον χώρο απονομής του Δικαίου. Δεν μπορεί π.χ. ένας δικηγόρος να έχει την δυνατότητα να ενάγει τον πελάτη του, για να καλύψει την πλημμελή νομική προστασία που του παρείχε και ο Πολίτης, να μην μπορεί να διεκδικήσει αποζημίωση για την ζημία που έχει υποστεί από πλημμελή νομική προστασία, ακόμα και για τις καραμπινάτες περιπτώσεις της απιστίας, που πάντα καλύπτονται από τον δικηγορικό Σύλλογο. Δεν μπορεί ένας δικηγόρος, να στηρίζει αγωγή αποζημίωσης, στο γεγονός ότι ο Πελάτης του δεν διαθέτει τιμολόγια, ενώ ο ίδιος να μην έχει ελεγχθεί, αν όντως εξέδιδε τιμολόγια, ώστε να διαθέτει και ο πελάτης του τιμολόγια (η περίπτωση που συνδέεται και με το έγκλημα της φοροδιαφυγής)

. Δεν μπορεί ένας δικηγόρος, λόγω της δυνατότητάς του να «κατασκευάζει» μάρτυρες, και όταν αποδεικνύεται αυτό, να μην λαμβάνεται καν υπόψη, ούτε να μένει άτρωτος σε υποβολή ψευδών στοιχείων κλπ., πιστοποιουμένης εξ αυτών και της ιδιαίτερης μεταχείρισής του, από το χώρο των πρώην συμφοιτητικών του στην νομική σχολή, που υπηρετούν σήμερα το χώρο της Δικαιοσύνης

Καλό θα ήταν να υπάρχει ως ασφαλιστική δικλείδα ο έλεγχος του σκεπτικού και διατακτικού δικαστικών αποφάσεων, για να λάβει καθείς γνώση και του τι πραγματικά συμβαίνει. Καλό θα ήταν, η ίδια η Δικαιοσύνη, να αποθαρρύνει τέτοια φαινόμενα και να θέτει ασφαλιστικές δικλείδες.

Μέχρι όμως, να αποφασισθεί και ισχυσει κάτι τέτοιο, κάποιοι Πολίτες καταστρέφονται και κάποια «ειδικής αντιμετώπισης» άτομα, ευνοούνται και μάλιστα με διακεκριμένη πρόκληση. Και αυτό προφανώς, δεν συνιστά ισότητα των Πολιτών έναντι του νόμου.

Επιτέλους, κάτι πρέπει να γίνει. Και αυτό το κάτι απαιτεί και Πολιτική Βούληση και Βούληση αυτών που προΐστανται και διαφυλάττουν τους θεσμούς, αποδεικνύοντας με έργα ότι το πράττουν, ουσία και όχι κατά δήλωσή τους.

Αθήνα 24.1.2013